■ גיתית דוידוביץ

עו"ד ענת ישראל-הררי: "דרכי החסידות מביאים לבית צומח ולאישה שמגלה את כוחותיה הפנימיים"

שיחה עם עו"ד ענת ישראל-הררי, לשעבר פעילה ב"שלום עכשיו" ו"עם חופשי" וחברת מועצת העיר מודיעין ברשימה מטעם מרצ. כיום היא מתגוררת ביישוב אליאב, אם לשלושה ילדים ועובדת בתחום טהרת המשפחה. רעייתו של ד"ר יחיאל הררי, מחבר רבי המכר "אומנות ההגבהה" - המדריך להורות וחינוך על-פי חכמת היהדות, "סודו של הרבי" ו"לנצח כל רגע מחדש".

תספרי על הרקע שלך כאשת שמאל פעילה. גדלתי בבית לא דתי, אבל השקפות השמאל התעצבו אצלי דווקא כשעברתי ללמוד בפנימיית בויאר. אחרי הצבא, כסטודנטית, התנדבתי בסניף הירושלמי של מפלגת מרצ. כעבור זמן קצר התחלתי לעבוד ב"שלום עכשיו" ובעמותת "עם חופשי", שנאבקה ב'כפייה דתית'. כשעברתי למודיעין נבחרתי למועצת העיר מטעם מרצ, והייתי מאוד פעילה בכל הקשור למאבקים בשחיתות וכמובן מאבקים נגד 'כפייה דתית'. מוניתי ליו"ר הועדה לקידום מעמד האישה בעיר וראיתי עצמי כמחויבת לערכים פמיניסטיים ולקידום נשים.

תוכלי לשתף אותנו במהפך האישי שלך? האמת היא שבן זוגי, יחיאל, ה'אשם' העיקרי. לפני כ-11 שנים הוא סיים את הדוקטורט והתכונן ללימודי פוסט, כשבאמצע עבר תהליך מהיר של תשובה. כשזה קרה, מבחינתי האדמה רעדה. זה היה הלם. לא הבנתי מה עליי לעשות ואיך בכלל הוא יכול לעשות לנו את זה. הברירה הייתה להתגרש או ללמוד לחיות יחד כזוג מעורב. ההחלטה שקיבלנו הייתה שהפערים הדתיים לא יפָרקו לנו את האהבה. הספרים שכתב, המאמרים וההרצאות שלו חלחלו בהדרגה. הבית כל הזמן למד, וגם אני הייתי בסוג של חיפוש פנימי. החוכמה היהודית בכלל והחסידות בפרט היא כל כך גדולה ומכניסה הביתה כזאת מתיקות שהשינוי החיצוני שהגיע עם הזמן היה רק אקורד הסיום לתהליך מאוד עמוק שכבר התרחש.

מה ההבדל בהשקפתך המגדרית בין אז להיום? גם היום אני מסכימה שיש לא מעט בעיות אמיתיות שיש לפתור, כמו נשים שחיות בדיכוי, אלימות כנגד נשים, או נשים שמרוויחות פחות באותה העבודה, אולם צריך להיזהר ממצב שבו שופכים את התינוק עם המים, ובמקום להעצים נשים ולחזק את כוחותיהן הפנימיים, מציבים אותן בעמדה קורבנית, אנטי גברית ואנטי משפחתית. כדי להיות אישה חזקה אני לא בהכרח צריכה להידמות לגבר ולנהל אתו תחרות בזירה שלו. אין מקום שבו יש יותר העצמה, ההערכה והכרה של הכוח הנשי מאשר בגישתו של הרבי מליובאוויטש. הרבי גם חינך את הגברים להכיר בכוח הזה ולתת לו מקום חשוב לא רק מבחינה תיאורטית, אלא בחיים המשותפים. זהו לא גילוי חיצוני ורעשני. אלא גילוי פנימי, אמיתי ונכון בעיניי. ראיתי הרבה אנשים שמדברים גבוהה גבוהה על פמיניזם ונאורות והדברים מסתירים יחס הפוך לגמרי במציאות. אולי לכן המפגש עם נשים חב"דיות רבות הרשים אותי מהרגע הראשון. נשים יפות, מטופחות, חזקות, אימהות למשפחות ברוכות ילדים שמקרינות עוצמה מבפנים החוצה, אבל לא ממקום קורבני. ברור לי שזאת עבודה פנימית משמעותית. זה לא קורה סתם כך. העבודה הזו היא חלק מתהליך מאוד משמעותי שרואה את הכוח הנשי ואת חשיבותו. במובן זה, התוצאה המעשית של עבודת החסידות היא בית שמח, צומח ואשה שמגלה את כוחותיה הפנימיים.

כיצד השפיע עליך לימוד החסידות? כל ספר ונושא שצללנו אליו שינה את השקפתי על החיים, על הרצונות הפרטיים, המקצועיים והמשפחתיים, היחס לעולם, היחס לעצמי והיחס בתוך הבית. בהקשר הזה, הספר האחרון, **'אומנות ההגבהה'**, העוסק בחינוך והורות, היה רב ערך, תרם ועיצב את השקפתי לא רק כאימא וכמחנכת, אלא הבהיר לי את מהות העבודה העצמית הנדרשת ממני והדרך לעשות זאת. נאלצתי להודות בפני עצמי שיחד עם ראיית ה'קריירה' כחזות הכול, ראיתי בילדים 'נֵטל', אמנם נטל אהוב ומטופל היטב, אבל השהות עם הילדים הייתה לכאורה מטלה שיש לעמוס, תוך כדי הפסד של החיים האמיתיים המתרחשים תמיד מחוץ לבית. עם הקריאה והתובנות הרוחניות והמעשיות מהספר, השתנתה לי ההשקפה. הבנתי שחינוך הילדים זו השליחות של חיי זהו ספר מאוד מגובש, לדעתי הכי מגובש של יחיאל, שלצד זאת גם תרם לי לקריאה חדשה ומרעננת בספר התניא ובסִפרות החסידית.

איך את רואה את תפקידך כאמא וכהורה? הנקודה המרכזית של הספר היא שתפקידנו העיקרי כהורים וכמחנכים הוא "להעמיד ילדים איתן בחיים ובלי קרעים (ותסביכים) בנפשם" - מדברי הרבי מליובאוויטש. ילד שסובל מרגשות שליליים לא יצליח להתרכז בלימודיו, להתפתח, ולמצות את הפוטנציאל שלו בכל התחומים. לכן המשימה העיקרית של הורים ומחנכים היא בתחום הרגשי. חינוך הוא דבר מאוד אינדיבידואלי, אבל יש עקרונות שמהם נגזרות הדרכים החינוכיות. ואת העקרונות צריך כל הורה ומחנך ללמוד ולהכיר, כדי לעזור לילדים לנצח כל רגע מחדש את הקרבות הפנימיים שלהם עצמם. יחיאל עבד על הספר במשך שנתיים. בשנה האחרונה נכנס המושג 'הגבהה' חזק לחיינו. בכל סיטואציה אנחנו בוחנים אם אנחנו מגביהים את הילדים או מנמיכים אותם. החסידות בכלל מלמדת אותנו שבכל אחד מאתנו יש טוב אינסופי, "חלק אלו-ה ממעל ממש", וכאשר ממקדים את המבט בחלק הזה - גורמים לילד להאמין בעצמו, וכך מגביהים אותו.

איך למשל על הורה לנהוג כדי 'להגביה' את ילדו? בכל עת ובכל מצב על ההורה לזכור שתפקידו החינוכי העיקרי איננו להרגיל, לרַצות, ללמד את הילדים נימוסים או להעמיס בידע. אלה הם, בחלקם, רק כלי עבודה המשרתים שיח משני. כמו כן ברור שגם התבטאויות כמו "אני לא יכול כבר אתכם", "אתם בלתי אפשריים" או "תמיד אתם חוזרים על אותה טעות" - הן סטייה מהתפקיד ההורי. כל אלה מכַסים על הכוחות והכישורים של הילדים במקום לגלותם. עיקרון ההגבהה של הילדים דוחף לחשיפת הפוטנציאל שלהם. אותו פוטנציאל שגילויו יעזור להם להשיג בריאות רגשית למרות המאבקים הפנימיים שנכונו להם במהלך ימי חייהם. ילדים ששוכחים את הכריך שלהם ביציאתם לבית הספר, למשל, הם לא ילדים שכחנים, אלא ילדים שנתונים בדבר-מה אחר או מוטרדים. ילדים חצופים ומרדנים הם ילדים הרוצים להשמיע קול, לדחוף דברים ולשנות. אולי הם גם זקוקים לחום, תשומת לב ואהבה.

משפט סיכום? אי אפשר להסתפק בחיצוניות ולהזניח את העבודה הפנימית, הרגשית, הרוחנית. עבודת החינוך על-פי החסידות היא בעצם גם כלפי עצמנו ומאפשרת גילוי שלמות, שמחה, וקבלה עצמית.

החירות האמיתית שלך

במקום בו אנשים אינם מֵישירים מבט אלא משפילים עיניים אל הסלולרי, צריכים גאולה.

לצערי, בקהלים רבים בהם אני מרצה, ניבטות אלי עיניים נשיות עצובות, בוהות, משועממות וכאובות. במקרה הטוב מישירות מבט ובמקרה הפחות טוב משפילות מבט לאחד המכשירים הסלולאריים המקיפים אותנו מכל עבר. בעתיד הקרוב והנראה לעין, כנראה שלא תהיה לנו סיבה של ממש לצאת מהבית. הבנקים מצמצמים כוח אדם. את הקניות עושים דרך האינטרנט ואפילו לדואר יש שירות משלוחים עד הבית. כמעט כל מדיה שהיא ניתן לראות במחשב-כף-יד ורק הצורך להתחתן, להוליד ולבוא לאירועים, מותיר אותנו עם ברירת מחדל לפגוש אנשים ולהיות חלק מקהילה.

פסח, הידוע בכינוי "חג החירות", הוא ההזדמנות שלנו להשתחרר ולהיות חופשיים באמת מהשעבוד לטכנולוגיה. לצאת מהקיפאון הדיגיטלי, להתחיל להסתכל אחת לשנייה בעיניים, להיות שמחות ולצאת לחירות ולגאולה. ההבדל בין המילה גולה לגאולה נעוץ באל"ף אחת קטנה

הנה כמה טיפים שיובילו אותך לגאולה עצמית, ושבכוחם להביא גם לגאולה אוניברסאלית.

1 אראשונה - להכניס את 'אלופו של עולם' (אלוקים) לחיי היום-יום שלנו ולראות בכל דבר ועניין שקורה ובכל צעד ושעל את השגחתו הפרטית. האמונה שהכול מדויק ומתוזמן מלמעלה היא גם כלי לברכתו של אלוקים, כי כשאלוקים רואה שאנו בוטחים בו, הוא נותן לנו ובשפע. ובכלל, כשאת בוטחת באלוקים שהכול מגיע ממנו והכול לטובה, את מרגישה ביטחון בכל צעד שלך ולא תלויה בהצלחות, אכזבות או במה החברה תגיד עלייך.

2 אשנייה - אולפנה ולמידה. לשבת וללמוד עוד ועוד. תורה כמובן. כל למידה מקדמת ומעלה אותנו לרמה הבאה של התודעה. תורת ישראל נקראת 'תורת חיים', כי מי שבאמת מיישם את מה שכתוב בה מביא לעצמו חיים מאושרים וטובים בכל עניין שהוא. הדבר אמור במיוחד בתורת החסידות המסייעת לפתוח את הלב והמוח ולהבין יותר הן את חיי הרוח והן את חיי העולם הזה.

3 אשלישית - אל"ף בהיפוך אותיות זה "פלא". לדעת ולהפנים שכל יהודי הוא פלא גדול, ולהוסיף באהבת ישראל גם ללא סיבה: לחפש בכל אחת את הטוב ותמיד אפשר למצוא וללמוד מהשני. חשיבה חיובית על השני, למרות שלפעמים היא אתגר לא קל, יכולה גם להוביל לשינוי משמעותי ולחיזוק קשר נכון ובריא, כיוון שמחשבה עוברת בתת מודע ומשפיעה מאוד.

4 ארביעית - "איזהו עשיר השמח בחלקו". זכרי להיות אסירת תודה על כל מה שיש (וגם על מה שאין...).

5 **ומעל הכול, זכרי שאת א א א. מגיע לך צל"ש על העמידה בעולם משתנה ומאתגר. כאשר תתרכזי ביכולות ובשליחות שלך כאישה, תוכלי להוציא לפועל את הכוחות המיוחדים שטמונים בך (ויש לך המון).**

מירי שניאורסון - בעלת "הבחירה שלי", מרצה, מנחה,
מאמנת נשים ונערות | לתגובות: Mirisch1@gmail.com

ב"ה
בית שושנה
מדרשת לצעירות - חב"ד תל אביב
מדרשת חב"ד לצעירות - בית שושנה
לימודי יהדות וחסידות
הלכה, תניא, אגרות קודש, הבית היהודי ועוד..
שיעורים קבועים
בימים א'-ה'
החל מהשעה 7 בערב
אפשרות למגורים במדרשה
בתנאים מעולים למתאימות
שבתות וחגים באוירה משפחתית
רח' ברנר 19 תל אביב | ת.ד. 56151 ת"א
טל: 03-765-6005, 0528785361 (חנה) www.beitshoshana.co.il

לרפואת רבקה שתחי' בת מנוחה שתחי'

ב"ה

ארגון נשי ובנות חב"ד בארץ הקודש ת"ו
להיות לצדק זו השליחות שלנו

עַלְמָה
Princess

מקצועיות בחינוך
לומדים כדי ללמד
עמ' 2

פסח כשר ושמח!

אל תפספסי את המכירה
זה קורה רק פעם בשנה
עמ' 4

חירות אמיתית
טיפים ששווה לאמץ
עמ' 6

ב"ה

מקצועיות בחינוך

תכנון העתיד הוא מרכיב חשוב בחיי כל אדם: הוא משרה בנו רוגע ומעניק סוג של הבטחת וידיעת העתיד - מין אשליה שאכן כך יקרה. בפועל, פעמים רבות צצים שינויים פתאומיים שמשבשים את התכנון הצפוי. שינויים אלו עלולים להסיט ממסלולם לא רק פרויקטים גדולים העומדים בדרכנו, אלא גם את חיי היום יום השגרתיים. הם עלולים לגרום לאי-נוחות במקרה הקל ולהוצאתנו משיווי משקלנו, במקרים קיצוניים יותר.

לפי היהדות, הפתרון להתגבר על שינויים אלו, בנוי על עיקרון פשוט: כל עוד נחליט שרק בידינו לקבוע את עתידנו, נכניס את עצמנו לפינה מתסכלת ומאכזבת. לעומת זאת, אם נבין שיש בורא לעולם שמנהל את הכול בצורה מושלמת ומכוונת לפרטי פרטיה, בשגרה כמו גם באירועים יוצאי דופן, נהיה רגועות. כשנבין שהכול ב'השגחה פרטית' שלו - כלומר, שהוא זה שמכוון את המכלול של חיינו, רוצה בטובתנו, מחליט מה נכון עבורנו ומה עלינו לעשות כרגע - נקבל חיים שלווים ורגועים, נפסיק להיות מתוסכלות ונסיר דאגה מליבנו.

חודש ניסן שבו אנו נמצאות, שבמרכזו נחוג חג הפסח, הוא תקופה מתאימה להתחבר לעיקרון הזה, ולנו כנשים יש כלפיו חיבור גדול אף יותר. ביהדות מוסבר שעם ישראל נגאל ממצרים כיוון שציבור הנשים באותה התקופה, חי עם הרעיון הזה ובָטח באלוקים בלב שלם. בתקופה קשה שבה כמעט בכל יום נגזרו גזירות שטלטלו את העם, שיבשו לחלוטין את שגרת היום וגזרו כליה על דור העתיד - הן לא נכנעו, אלא האמינו באלוקים המשגיח עליהן ובקיום הבטחתו להוציאן ממצרים. נכון, יש פער עצום בין ההתמודדויות האקוטיות בתקופה ההיא לבין ההתמודדויות כיום, אך בשתי התקופות הפתרון לצאת ממצבים אלו הוא אמונה מוחלטת בבורא העולם.

הנשים במצרים הכניסו את אלוקים לחייהן, האמינו בו, סמכו עליו בכל מאת האחוזים, ציפו לגאולה ושילבו זאת בקיום בקשותיו וציות לדבריו. זה היה הקו המנחה והמוטו שליוו אותן בכל 210 השנים הקשות במצרים. הולדת ילדים לצד גידולם וחינוכם לערכים מהותיים אלו, היוו ביטוי מוצק לאמונה החזקה שלהן בבורא העולם. המאמץ בהעברת והקניית אידיאלים אלו לילדיהן מול הגזירות והקושי מסביב, הביאו בסופו של דבר לגאולת עם ישראל כולו ממצרים.

הרבי מליובאוויטש מסביר שהמסר שאלוקים משגיח עלינו ומתכנן היטב את צעדינו, מוכרח לעבור לילדינו בצורה ברורה ומלאה גם כיום, ולא משנה מה 'מזג האוויר' סביבנו. חינוך דור העתיד של עם ישראל על בסיס האמור, צריך להוביל את ילדינו לחיות עם האמונה הזאת במהלך חייהם, גם על ידי קיום המצוות - הוראות האלוקים שהנחיל לנו בתורתו. זוהי האחריות הכבדה והזכות הענקית שניתנה לכל אישה יהודייה. בדרך זו ממלא אלוקים את כל הדרוש לנו ובפרט מה שדרוש עבור ילדינו.

העברת המסר הזה לילדים בתקופתנו קשה יותר, נוכח עולם הערכים החדש הבועט בכל המוסכמות שעברו בעמנו מדור לדור. לכן, מעֵבר ללימוד החשוב וההכרחי של עיקרי ויסודות היהדות, על מנת שנוכל לחנך את דור ההמשך שלנו בצורה מיטבית ולהיות 'מקצועיות' בחינוך, עלינו ללמוד גם ובפרט את תורת החסידות. בתורה זו (המכונה 'פנימיות התורה') מקבלים כלים מעשיים להקניית האמונה ומידות טובות באופן יסודי ועמוק יותר - בצורה שתצליח להשפיע באין ערוך על הדור הצעיר. באמצעות לימוד תורת החסידות נוכל להתעסק בהצלחה בשליחות חיינו ובכך - כמו נשי ישראל במצרים - לגרום לאלוקים להתגלות אלינו במלוא הדרו, אלא שהפעם זו תהיה הגאולה האמיתית והשלמה.

ריקי רוזן

(מעובד מתוך הספר 'אל נשי ובנות ישראל' - הרבי מליובאוויטש)

תוכלי להרחיב אופקים וללמוד את תורת החסידות, בשיעורים לנשים המתקיימים בבית חב"ד הקרוב לביתך וכן במדרשיות לנשים.

הנשיות שלך- עוצמתך

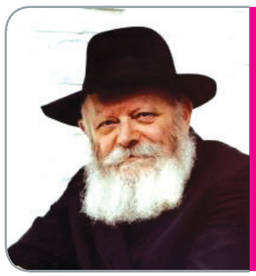

ביהדות, האישה מקבלת את מקומה וכבודה האמיתי. בגלל מעמדה המיוחד היא מחזיקה בתפקידים רבים שבשבילה הם זכות וגם חובה. כוחה של האישה הוא עוצמתי וניכר, וכשהיא משתמשת בכלים המותאמים לה על פי התורה, תוכל להשיג את אושרה האמיתי וסיפוקה בכל תחום בחיים. בזכות אמונתן העיקשת של הנשים נגאל עם ישראל מהגלות במצרים, ובזכותן עתיד העם להיגאל גם מהגלות הקשה שבה אנו נמצאים ולזכות לגאולה האמיתית והשלימה.

(מדברי הרבי מליובאוויטש)

אור במרתף

צייר ו. רוזנסון מתוך הספר 'ילדים גיבורים'

השמש עמדה לשקוע על העיר קורדובה שבספרד. מול קרניה המחממות, השוקעות אט אט באופק עמדו אלג'נדרה וביתה סיליביה. זה היה יום שישי קייצי וארוך, והימים היו ימי האימה של שלטון האינקוויזיציה בספרד. בחוץ היה חם אבל שיניה של אלג'נדרה נקשו זו לזו, מרוב פחד.

"אימא, בואי. עוד מעט יהיה מאוחר, השמש תשקע, השבת תיכנס ולא נוכל כבר לקיים את מצוות הדלקת הנרות", לחשה סיליביה לאמה. אבל אלג'נדרה נאנחה. "משהו מפחיד אותי. יותר מתמיד, אני ממש לא שקטה", היא ענתה כשדוק של עצב מכסה את פניה היפות. - "זה בגללו?" שאלה סיליביה. "כן", ענתה אמה. "זה בגלל רוברטו, האינקוויזיטור החדש שהגיע לעיר. השמועות אומרות שהוא נלחם ביהודים האנוסים בכל הכוח. הוא מסית נגדם בכנסייה ואפילו יוצא בעצמו לסיורי חרש כדי לגלות מי מהיהודים שהמירו את דתם, עדיין שומר בסתר את מצוות היהדות. יש בי פחד מהסכנה העצומה". - "אבל הרי את לימדת אותי שהסכנה הגדולה ביותר שיכולה להיות לחייו של היהודי, היא כאשר הוא אינו מקיים מצוות ובכך מתנתק מאלוקים. אסור לנו לפחד מאף אדם", התפלאה סיליביה. "אל תדאגי בתי, נדליק את הנרות בזמן", אמרה אלג'נדרה. "אני אמנם חַרֵדה בשבילך, אך נסכת בי אומץ".

השתיים ירדו למרתף, ובהגיען אליו נטלה סיליביה נר והדליקה אותו ממנורת השמן הקטנה שהאירה בפינת החדר. אחריה הדליקה אלג'נדרה שתי נרות, והמרתף האיר באורן הרך והמלטף של נרות השבת. הן בירכו יחד על הדלקת הנרות, ולאחר מכן עמדו האחת לצד השנייה, עצמו את עיניהן וביקשו מאלוקים את כל אשר ליבן. "ריבונו של עולם, הושע נא את עמך ישראל שאתה אוהב, ושאוהב אותך. הוציאנו מחושך לגלות ותן לנו לעבוד אותך בשמחה לאור היום ולא בחושך המרתף האיום", לחשה אלג'נדרה ודמעות הציפו את פניה. הן היו כל כך שקועות בתפילתן, שלא שמעו כלל את פתיחת הדלת. כשפתחו את עיניהן, זעקת אימים פרצה מגרונן.

הן לא הבחינו בכניסתו החרישית, אבל הוא עמד שם גבוה ורזה, צעיר וחסון בתוך הגלימה השחורה, האימתנית. זה היה רוברטו... "בנות מוות אתן", אמר בקול עמוק. "יהודיות ארורות המסתתרות תחת מסווה של נוצריות, אבל בשקט מדליקות את נרות השבת - הנרות של היהודים". הן הביטו בו, מחובקות ורועדות, לא יודעות את נפשן מפחד. רק השלהבות שהאירו בנחת העניקו להן רגש של ביטחון ותקווה. מהצד השני של הנרות נעץ בהן האיש השחור את עיניו בחזרה. הוא צעד לעבר השולחן, ומבטו נתקע בשלהבות המרצדות. לפתע החל לשטוף את ליבו גל של רגשות מנוגדים. זיכרונות קשים צפו ועלו במחשבתו. "הלוא גם בני משפחתי היו יהודים, הנאמנים לאלוקי ישראל. סופם היה מר, ואני גדלתי בכנסייה, אבל... לאן הידרדרתי? איך הפכתי להיות אכזר כל כך כלפי בני עמי?" חשב בכאב. לפתע אחז רוברטו בשני הפמוטות הקרובות אליו ומפיו נשמעה אנחה בלתי מוסברת. הוא עמד והביט בהן מקרוב, כאילו רצה לשאוב מהן אור וחום, ואז החל לומר בקול מיוסר: "מודה אני לפניך, אלוקי אבי ואמי ואלוקי אבותינו אברהם, יצחק ויעקב, כי בזכות שתי היהודיות האלו ובזכות נרות שבת קודש אלו אני חוזר אליך ואל עמך. אני בנך רוברטו - ראובן, מבקש את סליחתך. בזכות הוריי היהודים שמתו למען שמך, אני מבקש שתפתח לי את שערי התשובה ותקבל אותי חזרה בזרועותיך, כבן אובד". רוברטו בכה, ואתו בכו גם אלג'נדרה וסיליביה המופתעות. "נשבע אני לפניך אלוקי", המשיך, "כי אעשה הכול כדי להוציא את שתי הנשים האלו מספרד החשוכה ואביאן לארץ בטוחה, שם יוכלו לעבוד אותך ללא חשש", אמר ונעלם בחשכה. אלג'נדרה וסיליביה נותרו מסומרות למקומותיהן עוד זמן רב. בקושי הצליחו להתאושש מהפחד המצמית, ומהמעבר הפתאומי והמהיר מסכנת המוות הבטוחה אל תקוות החיים.

כמה שנים לאחר מכן נערכה חתונה יהודית במילאנו שבאיטליה. השמש עמדה לשקוע ומול קרניה המחממות, השוקעות אט אט באופק, עמדו שניים תחת החופה. אנשי הקהילה היהודית בעיר לא הכירו את סיפורו של החתן ואת הדרך הארוכה שעשה עד שסיים את לימודי הרבנות. הם גם לא ידעו על הדרך בה הציל את אשתו הטרייה וחמותו בדרך חתחתים מאֵימי האינקוויזיציה.

זה היה יום קייצי וארוך. בחוץ היה חם אבל שיניה של אלג'נדרה נקשו זו לזו. מרוב התרגשות. תחת החופה עמדו בתּה סיליביה והאינקוויזיטור לשעבר רוברטו. איש מבין הנוכחים לא ידע כי האור המיוחד שכמו האיר על פני השלושה, נדלק שנים לפני כן, באותו ליל שבת במרתף החשוך בספרד, ויאיר להם לתמיד. אור מסירות הנפש על קדושת השבת. מעגל שנסגר.

*מבוסס על הסיפור 'אור במרתף' - בלה גולומבויץ

יוצא לאור ע"י **עלמה פרינסס** נשים ויהדות בראייה אקטואלית עפ"י תורת חב"ד
www.almaprincess.co.il
הגהה: גב' ב. טברדוביץ, הרב אריה קדם, הגהה לשונית: אבי פרלשטין
אין המערכת אחראית על תוכן הפרסומות | אין להעתיק את התוכן ללא אישור המערכת

◄ לקבלת העלון ישירות למייל ולכל שאלה, פני אלינו: alma.magazin@gmail.com ,054-4371991
מופץ על ידי צעירי אגודת חב"ד (המרכז לעזרי שליחות) להזמנות: 073-2480711

■ הרבנית **מינדי שמרלינג**
מנהלת מדרשיית חב"ד 'בית שושנה' בת"א

לנו הנשים יש נוסחה שאומרת: פסח = לחץ. הניקיונות, ההכנות, הקניות, הכול יחד מביא אותנו למצב של עבודה עד קצה גבול היכולת. בפסח עלינו לבער את החמץ (כל דבר העשוי מחמשת מיני דגן, שלא נשמר מתפיחה) מכל מקום בו הוא נמצא ברשותנו. אבל מסתבר שככל שמודעים יותר להלכות הפסח - כך הכול פשוט יותר וקל.

איך זה יכול להיות? אחת ה'הקלות' נקראת 'מכירת חמץ': אם יש ברשותנו חמץ שאנחנו רוצים להשאיר בבית לאחר חג הפסח, או אם יש ארונות, חפצים ומקומות בבית שלא הספקנו לנקות לפני החג - סוגרים אותם ומוכרים לאינו-יהודי למשך החג. תהליך זה נקרא 'מכירת חמץ'. ‹‹

‹‹איך מוכרים את החמץ? מַרְכזים את כל החמץ, את הכלים שאנו משתמשים בהם לחמץ או כל דבר שלא הספקנו לנקות לחג, מכניסים לארון או חדר סגור, סוגרים אותו ומדביקים עליו שלט קטן, עליו נכתוב 'מכור'. אפשר גם לסגור כמה מקומות בבית, לפי הצורך.

במהלך השבוע שלפני החג ניגשים לרב בבית הכנסת או בבית חב"ד המקומי, או לחילופין מחפשים "מכירת חמץ" באינטרנט.

אפשר גם באתר של צעירי חב"ד:
www.chabad.org.il
בקטגוריה: חגים› פסח› מכירת חמץ (וכדאי להזדרז).
מפרטים את כל המקומות בהם הנחנו חמץ, בבית ובכל מקום אחר הנמצא ברשותנו (משרד, חנות, מחסן וכו'), ומקנים לרב את החמץ כדי שיוכל למכור אותו בשמנו לכל משך החג.

את המכירה אפשר לבצע עד יום חמישי 29.3.18 - ליל בדיקת חמץ, והיא בתוקף עד כשעה אחרי צאת השבת ב-7.4.18. לאחר החג כל ה'חמץ' חוזר לרשותנו ואפשר להשתמש בו.

זו גם הסיבה שאחרי פסח חשוב לבדוק בחנויות לממכר מזון שיש להם תעודה המאשרת שנעשתה בהן מכירת חמץ.

תאכלי אותה...

‹‹איך מקיימים את מצוות אכילת המצה?
על כל אחת ואחד לאכול לפחות שליש מצה עגולה גדולה (27 גרם, במצה מרובעת כחצי מצה). חשוב להקפיד על אכילת מצה עגולה, עבודת יד, המכונה "מצה שמורה".

חג פסח כשר ושמח!
שנזכה לצאת מכל המֻצרים וההגבלות שלנו - לחירות אמיתית, ולחגוג את הפסח בבית המקדש בירושלים הבנויה.

חודש מסוגל

נקודת אור

חודש ניסן שבו נגאלו אבותינו ממצרים, הוא חודש שמסמל גאולה. התנא רבי יהושע אמר: "בניסן נגאלו, בניסן עתידין להיגאל". כלומר, כיוון שמדובר בחודש מיוחד, הוא מסוגל לכך שהגאולה העתידית אכן תתרחש בו.

מצוות הדלקת נרות שבת:

ההדלקה נעשית במקום שבו אוכלים את סעודת השבת. יש לשים לפני כן מטבע בקופת צדקה. אין לאחר את ההדלקה מהזמן שנקבע לכל עיר (ניתן למצוא בקלות ברשת). ילדה (מגיל שמתחילה לדבר ועד לנישואיה) מדליקה נר אחד ומברכת. האם מדליקה אחרונה שני נרות ומברכת. הניחי את ידייך על העיניים וברכי:

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלוקינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת קֹדֶשׁ

כעת זה הזמן לבקש על משפחתך את הטוב ביותר עבורם, כאם וכאישה דואגת ואוהבת. בזכותך יישרו ברכה, שלום ושלווה בביתך.

לע"נ השליחה הצנועה והחסידית חיה מושקא ע"ה הרשקוביץ מאופקים